

jään terä viilsi maan kallioselkää, tuo alkuaikojen musertava voima vieläkin rotkolaakso on syvä haava kiven ihossa, arpi menneisyydestä veden ikaikainen juopa virtaa tuossa viillossa, elämän musta veri maan suonissa se aaltoilee tuulessa elämän hengityksessä, jossa vaimenee vanhan tuskan väräjävä huokaus